

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

เรื่อง ทักษคติและพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัย

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่อง “ผลของการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต่อ ทักษคติและพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยขณะขับจักรยานยนต์ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอน ปลาย” สร้างขึ้นเพื่อสอบถามทัศนคติและพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยขณะขับจักรยานยนต์ ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย การเสนอผลของการศึกษาค้างนี้จะไม่มีผลกระทบต่อผลการเรียน ของท่านแต่อย่างใด คำตอบที่ได้จากแบบสอบถามนี้จะถือเป็นความลับและนำเสนอข้อมูลใน ภาพรวมเท่านั้น ดังนั้นจึงขอให้ท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและครบทุกข้อ คำตอบ จากท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำข้อมูลมาสรุปผลเพื่อนำไปหาแนวทางพัฒนากิจกรรมการ ปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยขณะขับจักรยานยนต์ในวัยรุ่นต่อไป

แบบสอบถามชุดนี้มีจำนวน 10 หน้า ประกอบด้วยข้อมูล 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทัศนคติเกี่ยวกับการสวมหมวกนิรภัยขณะขับจักรยานยนต์

ส่วนที่ 3 ข้อมูลพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัย

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นางอรอนงค์ นิลพัฒน์

บัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สาขาวิชาการพยาบาลชุมชน

แบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

โปรดเติมข้อความลงในช่องว่างหรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามความเป็นจริง

- 1) เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
- 2) อายุ.....ปี
- 3) ท่านกำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่.....
- 4) ท่านมักจะจับชีรดจักรยานยนต์ไปปฏิบัติกิจกรรมใดในเวลาว่างมากที่สุด? (เลือกได้ 1 ข้อ)
- ☐ ดูหนัง
- ☐ ฟังเพลง
- ☐ เล่นกีฬา
-
-
-
-
- 16) ท่านเคยได้รับความรู้เกี่ยวกับการสวมหมวกนิรภัยขณะจับชีรดจักรยานยนต์หรือไม่?
- ☐ ไม่เคยได้รับความรู้
- ☐ เคยได้รับจาก.. (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ☐ หนังสือพิมพ์
- ☐ โทรทัศน์
- ☐ วิทยู

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทัศนคติเกี่ยวกับการสวมหมวกนิรภัย

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ใกล้เคียง หรือตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียว

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นทั้งหมด
เห็นด้วย	หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นส่วนใหญ่
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นส่วนใหญ่
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นทั้งหมด

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1) ท่านคิดว่าอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์เกิดขึ้นบ่อยกว่าอุบัติเหตุจากรถจากพาหนะประเภทอื่นๆ				
2) ท่านคิดว่าอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์ทำให้เกิดการบาดเจ็บที่ศีรษะหรือสมองมากกว่ารถชนิดอื่นๆ				
-				
-				
-				
27) ถึงแม้ฝนจะตกหรือจะร้อนในการเดินทาง ท่านพร้อมที่จะสวมหมวกนิรภัยเมื่อต้องขับขี่รถจักรยานยนต์ทุกครั้ง				

ส่วนที่ 3 ข้อมูลพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัย

ข้อ 1-2 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับการปฏิบัติของท่านตามความเป็นจริง

1) ท่านเคยซื้อหมวกนิรภัยเพื่อสวมใส่ขณะขับขีรถจักรยานยนต์หรือไม่?

☐ ไม่เคยซื้อ

☐ เคยซื้อ โดยพิจารณาจาก.....(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ เครื่องหมายรับรองมาตรฐาน

☐ ขนาดพอดีกับศีรษะของท่าน

-

-

ข้อ 3-12 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการปฏิบัติของท่านตามความเป็นจริงมากที่สุดเพียงช่องเดียว

ทุกครั้ง	หมายถึง ท่านปฏิบัติเป็นประจำทุกครั้งที่ขับขีรถจักรยานยนต์
บ่อยครั้ง	หมายถึง ท่านปฏิบัติบ่อยครั้งที่ขับขีรถจักรยานยนต์ แต่ไม่เป็นประจำ
บางครั้ง	หมายถึง ท่านปฏิบัติเป็นบางครั้งที่ขับขีรถจักรยานยนต์
ไม่เคย	หมายถึง ท่านไม่เคยปฏิบัติเลยในขณะขับขีรถจักรยานยนต์

ข้อความ	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่เคย
3) ท่านสวมหมวกนิรภัยทุกครั้งที่ขับขีรถจักรยานยนต์ในระยะทางไกลๆ				
4) ท่านสวมหมวกนิรภัยทุกครั้งเมื่อขับขีรถจักรยานยนต์มาโรงเรียน				
-				
-				
-				
12) ท่านเลื่อนบังลมลงเมื่อสวมหมวกนิรภัยทุกครั้งที่ขับขีรถจักรยานยนต์				

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งที่ 1

วิทยากร: นางอรอนงค์ นิลพัฒน์ และคณะดำเนินการวิจัย

ผู้เข้ารับการอบรม: นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 45 คน

ระยะเวลา: 1 ชั่วโมง 30 นาที

วัตถุประสงค์เฉพาะ: ภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถ

- 1) แสดงความสนใจเกี่ยวกับสภาพปัญหาอุบัติเหตุจราจรทางถนนในวัยรุ่น
- 2) ระบุปัญหาที่เกิดจากอุบัติเหตุจราจรทางถนนในวัยรุ่นได้อย่างถูกต้อง
- 3) บอกสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุจราจรทางถนนในวัยรุ่นได้อย่างถูกต้อง
- 4) ระบุภาวะเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจราจรทางถนนในวัยรุ่นได้อย่างถูกต้อง
- 5) อธิบายผลกระทบที่เกิดจากอุบัติเหตุจราจรทางถนนในวัยรุ่นได้อย่างถูกต้อง
- 6) ระบุแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุจราจรทางถนนในวัยรุ่นได้อย่างถูกต้อง

วัตถุประสงค์เฉพาะ	องค์ประกอบ PL./กลุ่ม	เวลา (นาที)	กิจกรรม	สื่อ	บันทึกกิจกรรม การเรียนรู้
	<u>ขั้นสร้างความรู้</u> <u>การแลกเปลี่ยนเรียนรู้</u> <u>ทางประสบการณ์</u> - - <u>ขั้นจัดระบบความคิด</u> <u>ความเชื่อ</u> <u>การสะท้อนคิดและ</u> <u>อภิปรายร่วมกัน</u> - - <u>ความคิดรวบยอด</u> - - <u>ประยุกต์ทดลองใช้</u> -		- วิทยากรนำเข้าสู่บทเรียน..... - - กลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์ และอภิปรายผลจากการอ่านกรณีศึกษา ตามประเด็น..... - - ตัวแทนกลุ่มย่อยนำเสนอข้อมูลที่ได้ จากการอภิปรายกลุ่ม - กลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปราย ตามประเด็น.....		

ใบงานที่ 1

ให้ผู้เข้าอบรมแบ่งกลุ่มย่อยกลุ่มละ 7-8 คน (ตามกำหนดให้) แล้วทำกิจกรรมดังนี้

- 1) สมาชิกกลุ่มแต่ละคนอ่านกรณีศึกษา เรื่อง ชีวิตของเจษฎา อย่างละเอียด
- 2) สมาชิกกลุ่มร่วมกันอภิปรายและสรุปในประเด็นต่อไปนี้
-
-
- 5) ส่งตัวแทนกลุ่มนำเสนอข้อมูลที่ได้จากอภิปราย โดยใช้เวลาในการนำเสนอกลุ่มละ

3 นาที

ใบความรู้ที่ 1

การป้องกันอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์

การป้องกันและแก้ไขปัญหาคือการเกิดอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์ในปัจจุบันที่ได้รับการยอมรับอย่างเป็นสากลทั่วโลก ซึ่งองค์การอนามัยโลกได้กล่าวไว้ในรายงานการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจราจร

กรณีศึกษาที่ 1

“ชีวิตของ...เจษฎา”

ครอบครัวเล็กๆ ของเจษฎา ประกอบด้วย แม่ น้องสาวที่สูญเสียสามีจากโรคมะเร็งตับ และหลานสาว 2 คน วัยไล่เลี่ย 4 และ 5 ขวบที่กำลังน่ารักตั้งแต่เด็ก ครอบครัวเจษฎาต่างหวังไว้ว่า หลังจากที่เขาเรียนจบชั้น ปวช. สาขาช่างไฟฟ้าของวิทยาลัยชื่อดังประจำจังหวัด พวกเขาจะเริ่มมีโอกาสลืมตาอ้าปากด้วยอาชีพขายผักและผลไม้ในตลาดประจำหมู่บ้านของแม่และน้องสาว และการเปิดร้านรับซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าร้านเล็กๆ ของเจษฎา ซึ่งคงจะทำให้ฐานะความเป็นอยู่ของทุกคนในครอบครัวจะดีขึ้น.....

ภาคผนวก ค

ผลการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เพื่อศึกษาผลของการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต่อทัศนคติและพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กิจกรรมการเรียนรู้มีจำนวน 2 ชุด คือ แผนการสร้างเสริมทัศนคติและแผนการเรียนรู้ทักษะในการปฏิบัติ ซึ่งการสร้างเสริมทัศนคติมี 2 ขั้นตอน คือ ขั้นสร้างความรู้สึกลึกและขั้นจัดระบบความคิดความเชื่อ และการเรียนรู้ทักษะการสวมหมวกนิรภัยมี 2 ขั้นตอน คือ ขั้นรู้ชัดเห็นจริงและขั้นลงมือกระทำ โดยกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย การบรรยาย การอภิปรายกลุ่ม การสาธิต การแต่งบทกลอนสั้นหรือคำขวัญ และการประกวดการตกแต่งหมวกนิรภัย จัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ครั้ง ซึ่งผลที่เกิดจากการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งที่ 1 เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเกิดความตระหนักถึงสภาพปัญหา มีความรู้ความเข้าใจ วิเคราะห์สาเหตุ และวางแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหามอเตอร์ไซด์จากรถจักรยานยนต์ในวัยรุ่นได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งผลการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้มีดังนี้

1.1 สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์ สามารถแบ่งได้ตามปัจจัยการเกิดได้แก่ 1) สาเหตุจากคน ได้แก่ ขับรถเร็ว ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ขับรถด้วยความประมาท ถึกคะนอง ไม่สวมใส่หมวกนิรภัย นั่งซ้อนเกินกำหนด ความไม่รับผิดชอบของคนที่ชน ไม่รู้จักการยับยั้งชั่งใจ ความมีปรีชา ไม่คำนึงถึงความปลอดภัย ไม่เตรียมสภาพรถให้ดี ขาดสติ เชื่อเพื่อน ขับซิ่ง ผาดโผน 2) สาเหตุจากยานพาหนะ ได้แก่ รถไม่อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ รถเสียการทรงตัวจากการว่อน 3) รถไม่มีไฟหน้า รถเก่า และ 3) สาเหตุจากสภาพแวดล้อม ได้แก่ ฝนตกถนนลื่น การขับรถตอนกลางคืนทำให้ทัศนคติในการมองเห็นมีน้อย มีสิ่งกีดขวางบนถนน ทางชำรุดเสียหาย

1.2 ผลกระทบเมื่อเกิดอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์ สามารถแบ่งได้เป็น 3 ระดับดังต่อไปนี้ 1) ผลกระทบต่อบุคคล ได้แก่ ทำให้ตนเองและผู้อื่นเสียชีวิต พิการทางร่างกายและสมอง เสียค่าใช้จ่ายในการรักษา ไม่มีบทบาททางสังคม สูญเสียอนาคต สูญเสียทรัพย์สิน 2) ผลกระทบต่อครอบครัว ได้แก่ พ่อแม่เสียใจ สมาชิกในครอบครัวเสียสภาพจิตใจ เป็นภาระครอบครัว สูญเสียรายได้ในครอบครัว ขาดผู้นำครอบครัว มีภาระในการใช้จ่ายมากขึ้น และ 3) ผลกระทบต่อชุมชนและประเทศชาติ ได้แก่ สูญเสียเยาวชนซึ่งเป็นกำลังของชาติ สูญเสียพลเมือง

สูญเสียบุคลากรที่ดี เสียหายทางเศรษฐกิจ เกิดความวุ่นวายในสังคมหรือชุมชน คนอื่นได้รับความเดือดร้อน ประเทศชาติสูญเสียรายได้

1.3 แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคาบัติภัยจากรถจักรยานยนต์ โดยกำหนดได้เป็น 3 แนวทาง คือ 1) การป้องกันและแก้ไขที่ตัวบุคคล ได้แก่ มีความรู้ที่ถูกต้อง มีทัศนคติที่เหมาะสมต่อการใช้รถและถนน มีสภาพร่างกายที่สดใส ไม่หุนหุนจิต ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ขับขี่รถอย่างระมัดระวัง ไม่ประมาท ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีสติ สวมใส่หมวกนิรภัย ใช้ความเร็วให้พอเหมาะ ง่วงไม่ขับ ใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้อง การปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจต้องเคร่งครัด ผู้ขับรถต้องมีจิตสำนึกที่ดี ผู้ขับขี่ได้รับการปลูกฝังทัศนคติที่ดี หลีกเลี่ยงการเดินทางในเวลากลางคืน 2) การป้องกันและแก้ไขที่ยานพาหนะ ได้แก่ ตรวจสอบสภาพรถของตนเองก่อนขับขี่ทุกครั้ง ใช้น้ำมันแก๊สโซฮอล์ มีระบบการเตือน มีไฟส่องสว่าง ตรวจสอบระบบความปลอดภัย เช่น เบรก ไฟ แตร ลมยาง และ 3) การป้องกันและแก้ไขที่สิ่งแวดล้อม ได้แก่ มีป้ายจำกัดความเร็วตามถนน มีป้ายจราจร ถนนมีสภาพได้มาตรฐาน ไม่มีน้ำบนถนน ถนนชำรุดต้องแก้ไข ถนนมองเห็นง่าย มีไฟส่องสว่างตลอดทาง หลีกเลี่ยงเส้นทางที่ชำรุด ลดความเร็วในที่ชุมชน ไม่ขับรถขณะฝนตก ระวังสัตว์หรือคนข้ามถนน

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งที่ 2 เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมตระหนักถึงความสำคัญของการสวมหมวกนิรภัย ผลกระทบจากการไม่สวมหมวกนิรภัย และวางแผนการแก้ไขปัญหาคาบัติภัยจากการไม่สวมหมวกนิรภัยในวัยรุ่นได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งผลการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้มีดังนี้

2.1 ประโยชน์ของการสวมหมวกนิรภัย ได้แก่ ป้องกันการกระทบกระเทือนของศีรษะจากการเกิดอุบัติเหตุ ป้องกันตำรวจ ป้องกันฝุ่นละออง แมลงต่างๆ สร้างความมั่นใจในการขับขี่ ใส่แล้วเท่ สาวๆ กรี๊ด ลดค่าใช้จ่ายให้กับประเทศชาติ ลดการบาดเจ็บ ลดการเสียชีวิต เป็นการปฏิบัติตามกฎหมายของโรงเรียนและกฎหมายของชาติ

2.2 อันตรายที่เกิดจากการไม่สวมหมวกนิรภัย ได้แก่ หัวแตก ถูกตำรวจจับ / ปรับ ฝุ่นละอองเข้าตา สูญเสียชีวิตและทรัพย์สินเงินทอง พิกุลทางสมอง มีโอกาสเสียชีวิตสูง

2.3 ปัญหาและอุปสรรคของการไม่สวมหมวกนิรภัยในวัยรุ่น ได้แก่ ผมเสียทรง คับศีรษะ ร้อน คุยกันไม่รู้เรื่อง อึดอัด เกะกะ ขับรถไม่สะดวก ไม่มีหมวก มองเห็นไม่สะดวก ไม่ถนัด รูปแบบหมวกกันน็อกไม่ถูกใจ หนัก ไม่ได้ยินเสียงภายนอก

2.4 การแก้ไขปัญหาคาบัติภัยจากการไม่สวมหมวกนิรภัยในวัยรุ่น ได้แก่ ออกแบบหมวกให้ถูกใจวัยรุ่น หมวกมีน้ำหนักเบา พับเก็บได้ ร่วมรณรงค์ให้สวมใส่หมวกนิรภัย ออกกฎหมายเพิ่มโทษผู้ไม่สวมหมวกนิรภัย ให้พ่อแม่จ้างใส่ มีป้ายรณรงค์ตามทางให้สวมหมวกกันน็อก มีการอบรมผู้ขับ

2.5 บทกลอนสั้นหรือคำขวัญเพื่อกระตุ้นให้วัยรุ่นอยากสวมหมวกนิรภัย ได้แก่

- หมวกกันน็อกดี หมวกกันน็อกเด่น เน้นหมวกกันน็อก
- ใส่แล้วเท ใส่แล้วสวย ใส่แล้วรวย ร่วมกันใส่หมวกกันน็อก
- กันได้ กันดี ต้องกันน็อกซี่ ดีกว่า
- หมวกกันน็อก ใส่แล้วไม่น็อก น็อกแล้วไม่ตาย ป้องกันอันตรายจากอุบัติเหตุ
- ถูฝนกันน้ำสาดเข้าหน้า ถูร้อนกันแดดจ้ามะเฟดเผา
 ถูหนาวนั้นช่วยกันหน้าเรา ไม่ให้เฉาแตกร้างเพราะแดดแรง
 หมวกกันน็อคนั้นดีมีคุณค่า จงใส่มาอย่าคิดว่ามันกันแสง
 มองไม่ชัดว่าไปไหนก็แสดง ชอบความแรงระวังจะขมบาล
- หมวกกันน็อกมีไว้สวม ไม่ได้กันสุนัข แถมยังกันขูด และฝ่ามืออันเรียวกเล็กของเธอ

สวมเถอะครับจะได้กำบังความชั่วร้าย

- หมวกกันน็อคนิรภัย ไม่ใส่ไม่สวย ไม่รวยเพราะไม่ใส่ ไม่ไปถ้าไม่ใส่หมวกกันน็อก
- เราทุกคนควรใส่หมวกกันน็อก เพราะจะช่วยบล็อกไว้ไม่ให้เจ็บ
 ถ้าหัวแตกมันก็จะได้เจ็บ ไม่อยากเจ็บควรใส่หมวกนิรภัย
- หมวกกันน็อक्सวมไว้หัวไม่แตก สมองไม่แยกออกจากร่างคนสวม
 เกิดการชนไม่ตายก็หัวบวม ร่วมกันสวมหมวกกันน็อกดีกว่าเอ่ย
- ถ้าประมาทก็จะสูญเสีย สงสารลูกสงสารเมียหน่อย และอย่าให้เขาคอย อย่าให้ลูก

หงอยเพราะขาดคนในครอบครัว

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งที่ 3 : เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทและลักษณะของหมวกนิรภัยที่ได้มาตรฐาน และพิจารณาเลือกหมวกนิรภัยที่ได้มาตรฐานเพื่อสวมใส่ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งผลการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้มีดังนี้

3.1 ผลดีของการสวมหมวกนิรภัยที่ได้มาตรฐาน ได้แก่ สามารถป้องกันศีรษะได้ดี หมวกไม่ชำรุดง่าย หมวกที่ได้มาตรฐานทนแรงกระแทกได้มากกว่าหมวกที่ไม่ได้มาตรฐาน เมื่อหมวกโดยกระแทก ศีรษะจะได้รับอันตรายน้อยกว่า แบบหมวกสวยและดูดีกว่า ได้ยินเสียงชัดกว่า บังลมกันแดดได้ดีกว่า บังลมมองเห็นชัดเจนกว่า

3.2 ผลเสียของการสวมหมวกนิรภัยที่ไม่ได้มาตรฐาน ได้แก่ ป้องกันศีรษะได้ไม่ดี หมวกพังง่าย หมวกกันศีรษะจากการกระแทกแรงๆ ไม่ได้ หัวอาจแตกได้ง่ายเมื่อเกิดอุบัติเหตุ หมวกไม่สวย ได้ยินเสียงไม่ชัด บังลมทำให้มองเห็นไม่ชัด

3.3 การเลือกหมวกนิรภัยที่ได้มาตรฐาน ได้แก่ การสังเกตคู่มือเลือกหมวก การสังเกตเครื่องหมาย มอก. การสังเกตความหนาของรองในหมวก การดูสายรัดคาง การสังเกตยี่ห้อหมวกที่จำหน่ายตามร้านค้า

3.4 ผลการสาธิตการเลือกและสวมหมวกนิรภัยที่ได้มาตรฐาน จากการสังเกตพบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้สามารถสังเกตและเลือกหมวกนิรภัยที่ได้มาตรฐานได้อย่างถูกต้องเหมาะสม แต่อาจมีผู้เข้าร่วมกิจกรรมบางคนที่จะต้องฝึกปฏิบัติหลายครั้งกว่าคนอื่นๆ เนื่องจากการเลือกหมวกนิรภัยที่ได้มาตรฐานจะต้องมีการสังเกตและสามารถจำแนกหมวกได้อย่างละเอียดเพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเกิดความรู้ ความเข้าใจ และมั่นใจในการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งที่ 4 เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ขั้นตอนและวิธีการสวมหมวกนิรภัยที่ถูกต้อง และมีแนวโน้มหรือพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งผลการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้มีดังนี้

4.1 ผลกระทบของการสวมหมวกนิรภัยที่ไม่ถูกต้อง ได้แก่ ถ้าไม่ใส่สายรัดคางอาจทำให้หมวกอาจหลุดได้ง่าย เมื่อเกิดอุบัติเหตุจะทำให้ศีรษะถูกกระแทกรุนแรงกว่าเดิม ถ้าหมวกไม่พอดีกับศีรษะจะทำให้ขับรถไม่มั่นใจและรำคาญหมวก หากหมวกหลวมจะทำให้หมวกเลื่อนลงมาบังสายตา

4.2 ขั้นตอนและวิธีการสวมหมวกนิรภัยที่ถูกต้อง ได้แก่ ตรวจสอบสภาพหมวกนิรภัยว่าได้มาตรฐานหรือไม่ ตรวจสอบหมวกว่าใช้งานได้หรือไม่ ตรวจสอบความพอดีของหมวก ใส่หมวกและสายรัดคางให้กระชับ ผลักหมวกทางด้านหลังและด้านหน้าเพื่อตรวจสอบความพอดีของหมวก

4.3 ผลการประกวดการตกแต่งหมวกนิรภัย เนื่องจากการจัดกิจกรรมนี้เป็นการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้รู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม และมีความภูมิใจในหมวกนิรภัยที่ตนตกแต่งร่วมกันกับเพื่อนๆ ซึ่งอาจจะทำให้เกิดพฤติกรรมการอยากสวมหมวกนิรภัย ผลการตัดสินจึงไม่ได้จัดอันดับของหมวกที่ถูกตกแต่ง แต่ผู้วิจัยได้มอบหมวกที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ตกแต่งไว้ให้แก่ผู้ที่ได้รับการโหวตจากเพื่อนๆ ได้แก่ ผู้ที่พูดเก่งที่สุดชาย / หญิง ผู้ที่เรียบร้อยที่สุดชาย / หญิง ผู้ที่มั่นใจกับเพื่อนมากที่สุดชาย / หญิง เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนๆ เป็นต้นแบบในการสวมหมวกนิรภัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งอาจจะทำให้เกิดการเลียนแบบกันในกลุ่มเพื่อนในการสวมหมวกนิรภัยขณะขับขี่รถจักรยานยนต์

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

การคำนวณดัชนีความตรงตามเนื้อหา (content validity index)

แบบสอบถามทัศนคติและพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

$$\text{ดัชนีความตรงตามเนื้อหา} = \frac{\text{จำนวนข้อที่เห็นด้วยตรงกัน}}{\text{จำนวนข้อทั้งหมด}}$$

ดัชนีความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามทัศนคติและพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย แบ่งการคำนวณออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทัศนคติเกี่ยวกับการสวมหมวกนิรภัย คำนวณได้จากค่าเฉลี่ยของดัชนีความตรงตามเนื้อหาของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน และส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัย คำนวณได้จากค่าเฉลี่ยของดัชนีความตรงตามเนื้อหาของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 ท่าน รายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลทัศนคติเกี่ยวกับการสวมหมวกนิรภัย

$$\text{ความเห็นตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 และคนที่ 2} = 25 / 27 = .92$$

$$\text{ความเห็นตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 และคนที่ 3} = 25 / 27 = .92$$

$$\text{ความเห็นตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 และคนที่ 4} = 22 / 27 = .81$$

$$\text{ความเห็นตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 และคนที่ 5} = 23 / 27 = .85$$

$$\text{ความเห็นตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 และคนที่ 3} = 27 / 27 = 1$$

$$\text{ความเห็นตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 และคนที่ 4} = 24 / 27 = .89$$

$$\text{ความเห็นตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 และคนที่ 5} = 26 / 27 = .96$$

$$\text{ความเห็นตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3 และคนที่ 4} = 24 / 27 = .88$$

$$\text{ความเห็นตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3 และคนที่ 5} = 25 / 27 = .92$$

$$\text{ความเห็นตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4 และคนที่ 5} = 22 / 27 = .81$$

$$\text{รวม} = 8.96$$

$$\text{จำนวนคู่ของผู้ทรงคุณวุฒิ} = 10 \text{ คู่}$$

$$\text{ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 10 คู่} = 8.96 / 10$$

ดังนั้นค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามส่วนที่ 1 ข้อมูลทัศนคติเกี่ยวกับการสวมหมวกนิรภัยเท่ากับ .89

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัย

ความเห็นตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 และคนที่ 2 $= 14 / 15 = .93$

ความเห็นตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 และคนที่ 3 $= 11 / 15 = .73$

ความเห็นตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 และคนที่ 4 $= 14 / 15 = .93$

ความเห็นตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 และคนที่ 3 $= 12 / 15 = .8$

ความเห็นตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 และคนที่ 4 $= 15 / 15 = 1$

ความเห็นตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3 และคนที่ 4 $= 12 / 15 = .8$

รวม $= 5.19$

จำนวนคู่ของผู้ทรงคุณวุฒิ $= 6$ คู่

ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 10 คู่ $= 5.19 / 6$

ดังนั้นค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยเท่ากับ .86

การหาความเชื่อมั่น (reliability)

แบบสอบถามทัศนคติและพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทัศนคติและพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน โดยหาความเชื่อมั่นแบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับการสวมหมวกนิรภัยโดยใช้การหาความสอดคล้องภายใน (internal consistency reliability) พบว่าแบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับการสวมหมวกนิรภัย ค่า Reliability coefficients = .767 และหาความเชื่อมั่นแบบสอบถามพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยโดยใช้วิธีทดสอบซ้ำ (test-retest) พบว่าแบบสอบถามพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัย ค่า Pearson correlation = .904 (p-value < .05)

ภาคผนวก จ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา

สังกัด

1. รองศาสตราจารย์ ดร. คาราวรรณ ต๊ะปันตา	ภาควิชาการพยาบาลจิตเวช
คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. รองศาสตราจารย์ ดร. อารีวรรณ กลั่นกลิ่น	สำนักงานคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญประภา ศิวิโรจน์	ภาควิชาเวชศาสตร์ชุมชน
คณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
4. อาจารย์ คีติกา ไตรไพบูลย์	ภาควิชาการพยาบาลสาธารณสุข
คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
5. อาจารย์ สมบัติ สกกุลพรรณ	ภาควิชาการพยาบาลจิตเวช
คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล	นางอรอนงค์ นิลพัฒน์
วัน เดือน ปี เกิด	30 กันยายน พ.ศ. 2517
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี
ประวัติการศึกษา	ประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนิ จังหวัดอุดรธานี
ประวัติการทำงาน	พยาบาลวิชาชีพ 6 กลุ่มงานเวชปฏิบัติครอบครัวและชุมชน โรงพยาบาลกุมภวาปี สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved